

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

THAI INDUSTRIAL STANDARD

มอก. 2476-2552

ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน

HOUSEHOLD RUBBER GLOVES

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 83.140.01

ISBN 978-974-292-851-3

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน

มอก. 2476—2552

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3300

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 127 ตอนพิเศษ 71ง
วันที่ 7 มิถุนายน พุทธศักราช 2553

คณะกรรมการวิชาการคณะที่ 1027
มาตรฐานถูงมืออย่างสำหรับการใช้งานทั่วไป

ประธานกรรมการ

นางวารภรณ์ ขจรไชยกูล

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

กรรมการ

ดร.นุชนาฏ ฌ ระนอง

นายอมร พงษ์มะลิวัลย์

นายรัก ปีตาสัย

ดร.ณฐนนต์ อวตาร

ดร.กฤษฎา สุชีวะ

นายพร้อมศักดิ์ สงวนอำมรงค์

นายสมชัย อุณหเทพารักษ์

นายนิพันธ์ ตั้งพิรุฬห์ธรรม

นายอาทร พิบูลธนพัฒนา

กรมวิชาการเกษตร

กรมวิทยาศาสตร์บริการ

สมาคมผู้ผลิตถูงมืออย่างไทย

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ

ห้างหุ้นส่วนจำกัดอุตสาหกรรมยางลาดหลุมแก้ว

บริษัท มาสเตอร์โกลฟ์ อินดัสทรี จำกัด

บริษัท ณรงค์ซีพีดิส จำกัด

กรรมการและเลขานุการ

นางกิ่งแก้ว อริยเดช

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

นายนรพงศ์ วรอาคม

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ถุงมือยางที่ใช้ในงานบ้านทำจากน้ำยางธรรมชาติหรือน้ำยางสังเคราะห์โดยวิธีจุ่มแบบ ใช้ป้องกันอันตรายทั่วไปที่อาจเกิดขึ้นกับมือและปลายแขนขณะทำงาน เช่น ป้องกันสารเคมี สิ่งสกปรก และเชื้อโรค ดังนั้นเพื่อให้ถุงมือยางที่ใช้ในงานบ้านมีคุณภาพดี และมีความปลอดภัยในการใช้งาน จึงเห็นควรกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน ขึ้น

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนดขึ้นโดยใช้ข้อมูลจากผู้ทำ ผู้ใช้ และเอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

ASTM D 4679-02 (2007)	Standard Specification for Rubber General Purpose, Household or Beautician Gloves
ISO 37: 2005	Rubber, vulcanized or thermoplastic – Determination of tensile stress- strain properties
ISO 188: 2007	Rubber, vulcanized or thermoplastic – Accelerated ageing and heat resistance tests
ISO 2859-1: 1999/ Cor 1: 2001	Sampling procedures for inspection by attributes – Part 1 : Sampling schemes indexed by acceptance quality limit (AQL) for lot-by-lot inspection
ISO 23529: 2004	Rubber – General procedures for preparing and conditioning test pieces for physical test methods
BS EN 1413: 1998	Textiles – Determination of pH of aqueous extract
มอก. 538 - 2548	ถุงมือยางปราศจากเชื้อสำหรับการศัลยกรรม ชนิดใช้ครั้งเดียว
มอก. 1056 - 2548	ถุงมือสำหรับการตรวจโรคชนิดใช้ครั้งเดียว เล่ม 1: เกณฑ์กำหนดสำหรับถุงมือที่ทำจากน้ำยางหรือสารละลายยาง

คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้พิจารณามาตรฐานนี้แล้ว เห็นสมควรเสนอรัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
ฉบับที่ 4176 (พ.ศ.2553)
ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ.2511
เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน มาตรฐานเลขที่ มอก. 2476-2552 ไว้ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2553

ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมเฉพาะถุงมือยางที่ใช้ในบ้านทั่วไป ไม่ครอบคลุมถึงถุงมือยางที่ต้องสัมผัสกับสารเคมีโดยตรงที่จะทำให้ลายคุณภาพของยาง ถุงมือยางที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร ถุงมือยางที่ใช้ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และถุงมือยางที่ใช้ในทางการแพทย์

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ถุงมือยางที่ใช้ในบ้าน ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “ถุงมือยาง” หมายถึง ถุงมือที่ทำจากน้ำยางธรรมชาติ (natural rubber latex) หรือน้ำยางสังเคราะห์ (synthetic rubber latex) เท่านั้น เพื่อป้องกันอันตรายทั่วไปที่อาจเกิดขึ้นกับปลายแขนโดยเฉพาะมือขณะทำงาน เช่น ป้องกันสารเคมี สิ่งสกปรก และเชื้อโรค

3. ประเภท รูปแบบ และลักษณะผิว

- 3.1 ถุงมือยาง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
- 3.1.1 ประเภทที่ 1 ทำจากน้ำยางธรรมชาติ
 - 3.1.2 ประเภทที่ 2 ทำจากน้ำยางสังเคราะห์
- 3.2 ถุงมือยางแต่ละประเภท แบ่งเป็น 2 รูปแบบ (design) คือ
- 3.2.1 แบบใช้ได้ทั้งขวาและซ้าย (ambidextrous)
 - 3.2.2 แบบคู่ขวาและซ้าย (in pairs (right hand, left hand))
- 3.3 ถุงมือยางแต่ละประเภท แต่ละรูปแบบ แบ่งตามลักษณะผิวด้านนอก เป็น 2 ลักษณะ คือ
- 3.3.1 ผิวเรียบ
 - 3.3.2 ผิวไม่เรียบ
- 3.4 ถุงมือยางแต่ละประเภท แต่ละรูปแบบ มีลักษณะผิวด้านใน 2 ลักษณะ คือ มีเส้นใย (flock lining) และไม่มีเส้นใย

4. ขนาดและเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน

- 4.1 ความกว้างและความยาว
ให้เป็นไปตามตารางที่ 1
การวัดให้ปฏิบัติตามข้อ 9.1
- 4.2 ความหนา
ให้เป็นไปตามตารางที่ 1
การวัดให้ปฏิบัติตามข้อ 9.2

ตารางที่ 1 ความกว้าง ความยาว และความหนา
(ข้อ 4.1 และข้อ 4.2)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รหัสขนาด	ขนาด	ความกว้าง (w)	ความยาวต่ำสุด (l)	ความหนาต่ำสุด
6 1/2	เล็ก (S)	90 ± 5	300	ผิวไม่เรียบ : นิ้ว : 0.33 ฝ่ามือ : 0.33 ผิวเรียบ : นิ้ว : 0.30 ฝ่ามือ : 0.30
7	กลาง (M)	95 ± 5		
7 1/2		100 ± 5		
8	ใหญ่ (L)	105 ± 5		
8 1/2		110 ± 5		
≥ 9	ใหญ่พิเศษ (XL)	≥ 110		

5. คุณลักษณะที่ต้องการ

- 5.1 การรั่วซึมน้ำ
เมื่อทดสอบตามข้อ 9.3 แล้ว ต้องไม่รั่วซึม
- 5.2 สมบัติทางฟิสิกส์ของถุงมือยาง
 - 5.2.1 ความต้านแรงดึงและความยืดเมื่อขาด
ต้องเป็นไปตามตารางที่ 2 การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.4
 - 5.2.2 การเร่งการเสื่อมอายุ
ต้องเป็นไปตามตารางที่ 2 การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.5

ตารางที่ 2 สมบัติทางฟิสิกส์ของถุงมือยาง
(ข้อ 5.2.1 และข้อ 5.2.2)

สมบัติ	หน่วย	เกณฑ์กำหนด
ก่อนการเร่งการเสื่อมอายุ		
- ความต้านแรงดึง ไม่น้อยกว่า	MPa	15.0
- ความยืดเมื่อขาด ไม่น้อยกว่า	%	600
หลังการเร่งการเสื่อมอายุ		
- ความต้านแรงดึง ไม่น้อยกว่า	MPa	10.0
- ความยืดเมื่อขาด ไม่น้อยกว่า	%	400

5.3 ความเป็นกรด-ด่าง

ต้องมีค่าความเป็นกรด-ด่างอยู่ในช่วง 6 ถึง 8 การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.6

6. การบรรจุ

- 6.1 ให้บรรจุถุงมือยางในภาชนะบรรจุที่เหมาะสม เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่ง และการเก็บรักษา

7. เครื่องหมายและฉลาก

- 7.1 ที่ภาชนะบรรจุถุงมือยางทุกภาชนะบรรจุอย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมาย แจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน และไม่ลบเลือนง่าย
- (1) ชื่อผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานนี้หรือชื่ออื่นที่สื่อความหมายว่าเป็นผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานนี้
 - (2) ประเภท
 - (3) รูปแบบ
 - (4) ลักษณะผิวด้านนอก
 - (5) ลักษณะผิวด้านใน (กรณีมีเส้นใย)
 - (6) ขนาดและรหัสขนาด
 - (7) จำนวนบรรจุ
 - (8) เดือน ปีที่ทำ และรหัสรุ่นที่ทำ
 - (9) ข้อแนะนำในการใช้และเก็บรักษา ที่มีความหมายต่อไปนี้
 - (9.1) หลีกเลี่ยงความร้อนและแสงแดดโดยตรงระหว่างการเก็บ ควรเก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่า 40 องศาเซลเซียส
 - (9.2) หลีกเลี่ยงการใช้ถุงมือยางกับสารเคมีที่มีฤทธิ์รุนแรง และผลิตภัณฑ์ที่มีน้ำมัน
 - (10) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

8. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

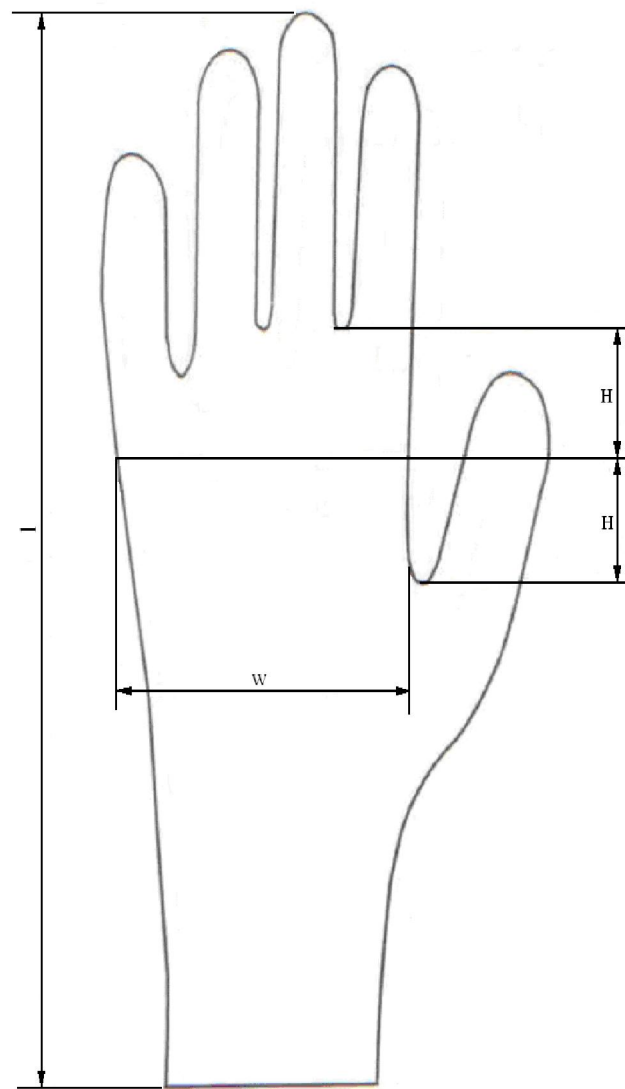
8.1 การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

9. การทดสอบ

9.1 ความกว้างและความยาว

เมื่อวัดถุงมืออย่าง ณ ตำแหน่งที่แสดงตามรูปที่ 1 หรือรูปที่ 2 ความกว้างฝ่ามือและความยาวต้องเป็นไปตามที่กำหนดในตารางที่ 1 โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ ก.1 การวัดความยาวของถุงมืออย่างให้วัดระยะที่สั้นที่สุดระหว่างปลายนิ้วกลาง และขอบของถุงมืออย่าง

หมายเหตุ การวัดความยาวอาจทำได้โดยการแขวนถุงมือบนแมนเดรล (mandrel) ที่มีรัศมีส่วนปลาย 5 มิลลิเมตร การวัดความกว้างให้วัดที่แนวกึ่งกลางระหว่างโคนนิ้วชี้ และโคนนิ้วหัวแม่มือ การวัดความกว้างต้องทำโดยวางถุงมือลงบนพื้นราบ

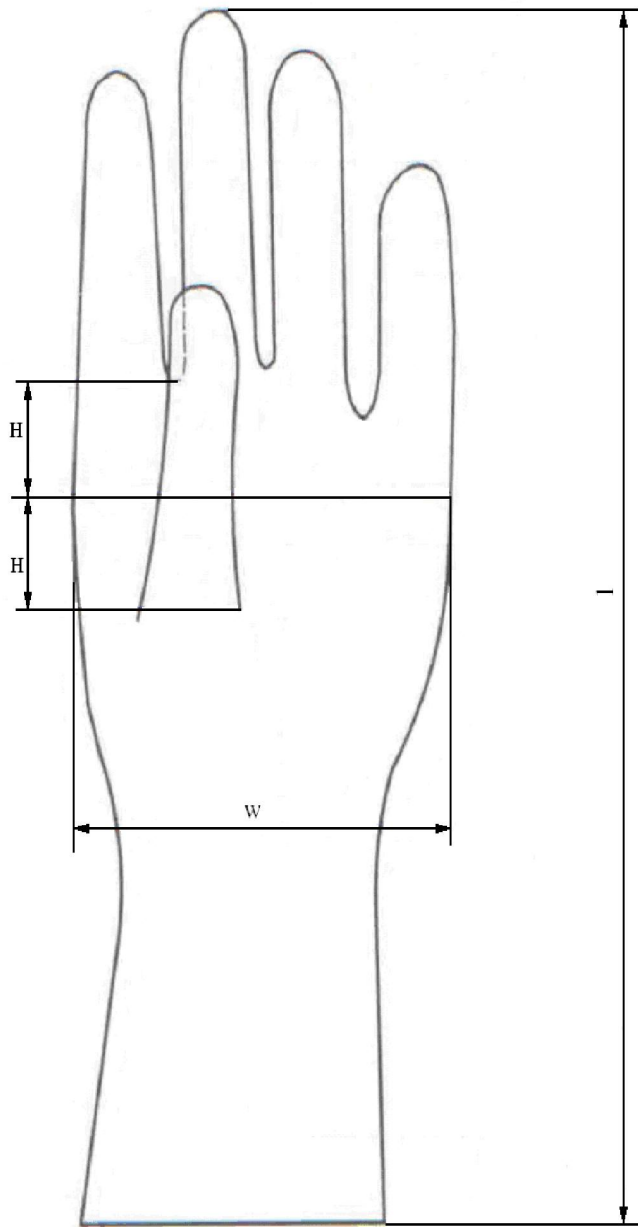

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

w คือ ความกว้าง

l คือ ความยาว

รูปที่ 1 ตำแหน่งที่วัดความกว้างและความยาวของถุงมือแบบใช้ได้ทั้งขวาและซ้าย
(ข้อ 9.1)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

w คือ ความกว้าง

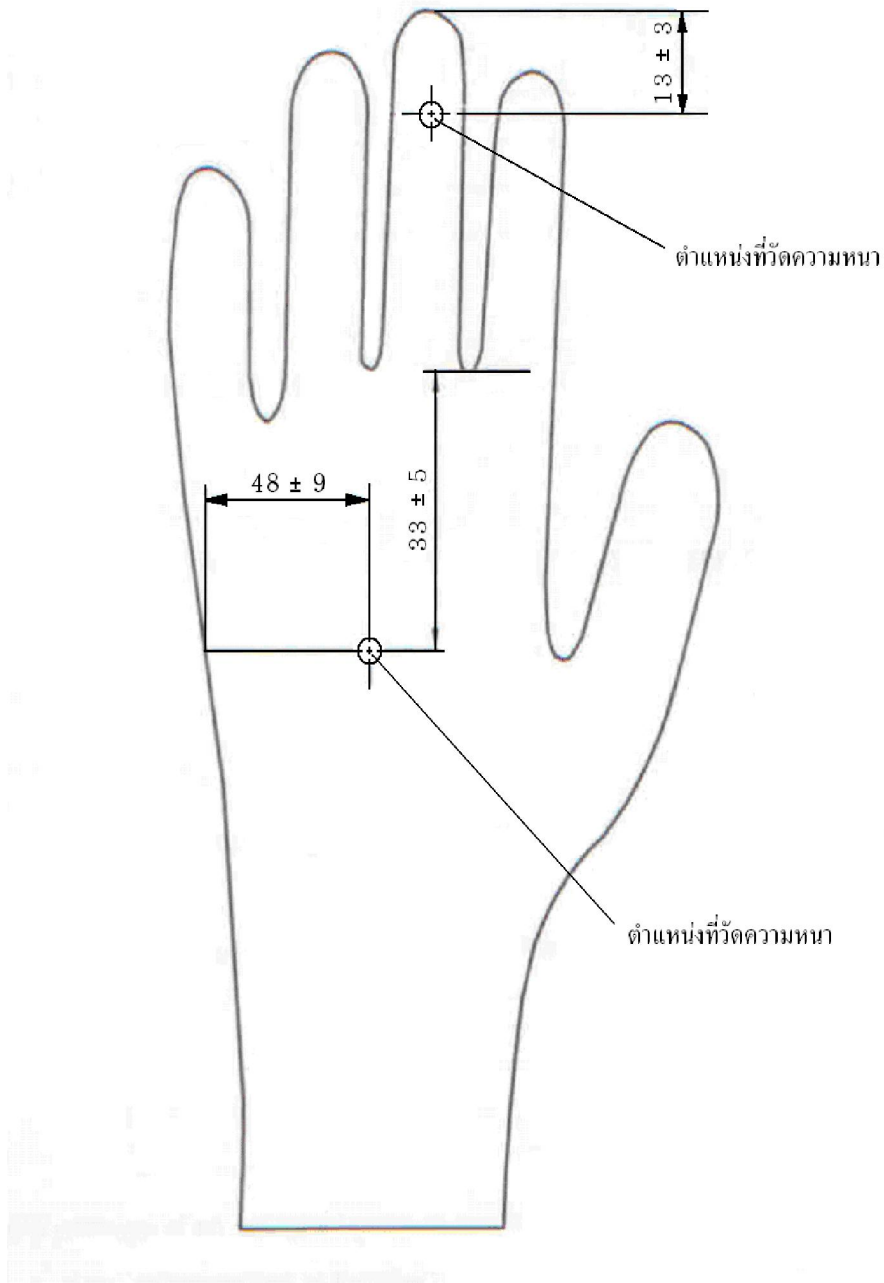
l คือ ความยาว

รูปที่ 2 ตำแหน่งที่วัดความกว้างและความยาวของถุงมือแบบกู่ขาวและซ้าย
(ข้อ 9.1)

9.2 ความหนา

ให้ปฏิบัติตาม ISO 23529 โดยวัดความหนาถุงมือยางเต็มรูป (intact glove) ทั้ง 2 ชั้น ใช้ความดันที่ตัวกดของเครื่องมือวัด (22 ± 5) กิโลพาสคัล ที่ตำแหน่งตามรูปที่ 3 หรือรูปที่ 4 คือ ตำแหน่งที่อยู่ต่ำจากปลายนิ้วกลางลงมา (13 ± 3) มิลลิเมตร ความหนาชั้นเดียวของถุงมือยางที่ต้องรายงานเป็นค่าครึ่งหนึ่งของความหนา 2 ชั้นที่วัดได้ และต้องเป็นไปตามมิติที่กำหนดในตารางที่ 1 โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ ก.1

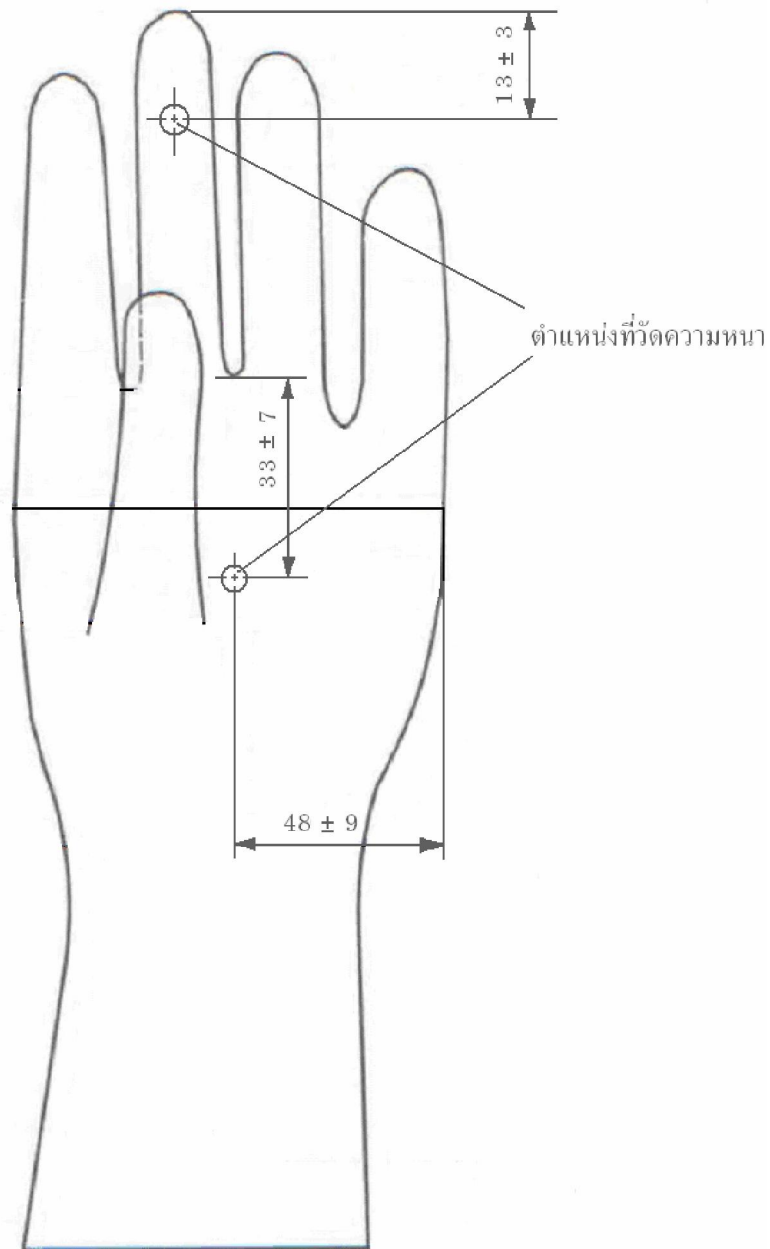
สำหรับการวัดความหนาที่ตำแหน่งกึ่งกลางฝ่ามือโดยประมาณ (ถ้าถุงมือยางมีลักษณะผิวไม่เรียบให้วัดตำแหน่งนี้ที่หลังมือ) โดยวัดแบบความหนาชั้นเดียว ความหนาที่บริเวณลักษณะผิวเรียบและลักษณะผิวไม่เรียบของถุงมือยางชั้นเดียวต้องไม่น้อยกว่า 0.30 มิลลิเมตร และ 0.33 มิลลิเมตร ตามลำดับ โดยใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ ก.1

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

หมายเหตุ ระยะ (48 ± 9) มิลลิเมตร คือ จุดกึ่งกลางฝ่ามือของถุงมือขนาดต่างๆ กัน

รูปที่ 3 ตำแหน่งที่วัดความหนาของถุงมือแบบใช้ได้ทั้งขวาและซ้าย
(ข้อ 9.2)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

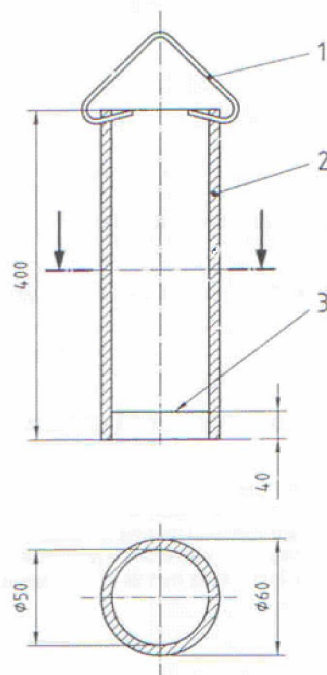
หมายเหตุ ระยะ (48 ± 9) มิลลิเมตร คือ จุดกึ่งกลางฝ่ามือของถุงมืออย่างขนาดต่างๆ กัน

รูปที่ 4 ตำแหน่งที่วัดความหนาของถุงมืออย่างแบบถู่ขวาและซ้าย
(ข้อ 9.2)

9.3 การรั้วซึมน้ำ

9.3.1 เครื่องมือ

- (1) ท่อสวมแมนเดรลมีเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกกระบอก 60 มิลลิเมตร มีความยาวเพียงพอสำหรับให้ ถูงมือง่ายสวมและบรรจุน้ำ 1 000 ลูกบาศก์เซนติเมตร ตัวอย่างท่อสวมแมนเดรล ดังรูปที่ 5 หมายเหตุ ถ้าใช้ท่อสวมแมนเดรลชนิดโปร่งใสจะดีกว่า
- (2) อุปกรณ์ใช้แขวน สำหรับแขวนท่อสวมแมนเดรลที่สวมถูงมือง่ายและบรรจุน้ำแล้วในแนวตั้ง ดังรูปที่ 6
- (3) กระจกตวง ความจุไม่น้อยกว่า 1 000 ลูกบาศก์เซนติเมตร หรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถจ่ายน้ำได้ ครั้งละ 1 000 ลูกบาศก์เซนติเมตร

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

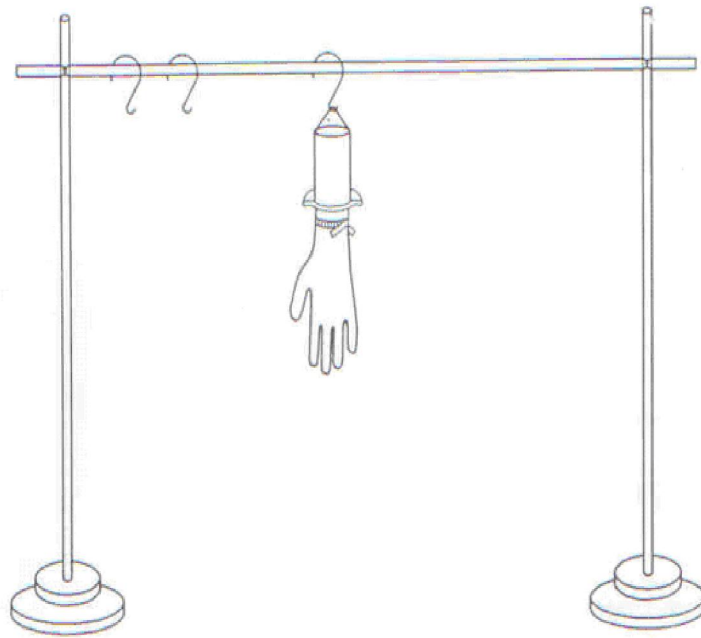
หมายเหตุ 1 คือ ตะขอแขวน

2 คือ ท่อสวมแมนเดรล

3 คือ เครื่องหมายที่ผิวด้านใน

รูปที่ 5 ท่อสวมแมนเดรล

(ข้อ 9.3.1(1))

รูปที่ 6 อุปกรณ์ใช้แขวน
(ข้อ 9.3.1(2))

9.3.2 วิธีทดสอบ

- (1) สวมถุงมืออย่างตัวอย่างกับท่อสวมแมนเดรลแล้วยึดด้วยอุปกรณ์ที่เหมาะสม เช่น วงแหวน (O-ring) โดยไม่ให้ขอบของถุงมืออย่างตัวอย่างสูงกว่าปลายท่อสวมแมนเดรลเกิน 40 มิลลิเมตร
- (2) เติมน้ำที่มีอุณหภูมิไม่เกิน 36 องศาเซลเซียส ปริมาตร $(1\ 000 \pm 50)$ ลูกบาศก์เซนติเมตร ลงในอุปกรณ์ที่เตรียมไว้ ใช้ด้ายที่กระเซ็นเปียกบนถุงมืออย่าง ถ้าระดับน้ำสูงไม่ถึงระยะ 40 มิลลิเมตร จากขอบถุงมืออย่าง ให้ยกถุงมืออย่างขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่าทุกส่วนของถุงมืออย่างได้รับการทดสอบ ยกเว้นส่วน 40 มิลลิเมตร จากขอบถุงมืออย่าง ตรวจสอบนิจันที่ว่ามีน้ำรั่วซึมออกจากถุงมืออย่าง ตัวอย่างหรือไม่ ถ้าไม่มีการรั่วซึม ให้แขวนไว้ 2 นาที ถึง 4 นาที นับจากพื้นน้ำลงในถุงมืออย่าง ตรวจสอบนิจันการรั่วซึมน้ำอีกครั้งหนึ่ง รอยรั่วซึมในระยะ 40 มิลลิเมตร จากขอบถุงมืออย่างไม่ถือเป็น ข้อบกพร่อง

หมายเหตุ อาจเติมน้ำที่ละลายน้ำได้ลงในน้ำเพื่อให้สังเกตการรั่วซึมได้ชัดเจนขึ้น

9.4 ความต้านแรงดึงและความยืดเมื่อขาด

ให้ปฏิบัติตาม ISO 37 โดยตัดชิ้นทดสอบรูปดัมป์เบลล์แบบที่ 2 จำนวน 3 ชิ้น จากบริเวณฝ่ามือหรือหลังมือของถุงมืออย่างตัวอย่างแต่ละข้าง แล้วรายงานค่ามัธยฐาน (median value)

9.5 การเร่งการเสื่อมอายุ

ให้ปฏิบัติตาม ISO 188 โดยตัดชิ้นทดสอบรูปดัมป์เบลล์แบบที่ 2 จำนวน 3 ชิ้น จากบริเวณฝ่ามือหรือหลังมือของถุงมืออย่างตัวอย่างแต่ละข้าง และอบชิ้นทดสอบที่อุณหภูมิ (70 ± 2) องศาเซลเซียสเป็นเวลา (168 ± 2) ชั่วโมง ทดสอบความต้านแรงดึงและความยืดเมื่อขาดหลังการเร่งการเสื่อมอายุ รายงานค่ามัธยฐาน (median value)

9.6 ความเป็นกรด-ด่าง

9.6.1 การเตรียมตัวอย่าง

ให้ตัดถุงมืออย่างตัวอย่างเป็นชิ้นเล็กๆ ขนาดประมาณ 5 มิลลิเมตร ซึ่งถุงมืออย่างทดสอบ 2 ชุด ชุดละ 2 กรัม

9.6.2 การสกัดสารละลายตัวอย่าง

ให้นำตัวอย่างที่เตรียมตามข้อ 9.6.1 แต่ละชุดแยกใส่ในขวดรูปกรวยที่มีฝาปิด เติมน้ำ 100 มิลลิลิตร ปิดฝาขวด วางในเครื่องเขย่า เขย่าเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ± 5 นาที

9.6.3 วิธีทดสอบ

- (1) ปรับพิกัดค่าของเครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง โดยใช้สารละลายบัฟเฟอร์มาตรฐาน
- (2) เทสารละลายตัวอย่างที่สกัดได้ในขวดที่ 1 ลงในบีกเกอร์ จุ่มอิเล็กโทรดลงไปให้ต่ำกว่าระดับสารละลายตัวอย่างอย่างน้อย 10 มิลลิเมตร อ่านค่าความเป็นกรด-ด่าง
- (3) เทสารละลายตัวอย่างที่สกัดได้ในขวดที่ 2 ลงในบีกเกอร์ แล้วปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ (2)
- (4) รายงานค่าความเป็นกรด-ด่าง เป็นค่าเฉลี่ยของค่าที่อ่านได้ทั้ง 2 ค่า

ภาคผนวก ก.

การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 8.1)

- ก.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ถู่มืออย่างประเภท รูปแบบ ลักษณะผิวด้านนอก และลักษณะผิวด้านใน เดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน จากยางที่มีส่วนผสมอย่างเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- ก.2 ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับ (AQL) ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับที่กำหนดไว้
- ก.2.1 การชักตัวอย่าง ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับ ให้ปฏิบัติตาม ISO 2859-1 โดยให้เป็นไปตามตารางที่ ก.1
- ในกรณีที่ไม้ทราบขนาดรุ่น ให้ถือว่าไม้ขนาดรุ่น 35 001 ถึง 150 000

ตารางที่ ก.1 ระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับ
(ข้อ 9.1 ข้อ 9.2 ข้อ 9.3 ข้อ 9.4 ข้อ 9.5 และข้อ 9.6)

รายการ	ระดับการตรวจสอบ	AQL
ความกว้าง ความยาว และความหนา	S-2	4.0
การรั่วซึมน้ำ	S-3	4.0
ความต้านแรงดึงและความยืดเมื่อขาด (ก่อนและหลังการเร่งการเสื่อมอายุ)	S-2	4.0
ความเป็นกรด-ด่าง	S-2	4.0

ก.3 เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างถู่มืออย่างต้องเป็นไปตามข้อระดับการตรวจสอบและระดับคุณภาพที่ยอมรับตามที่กำหนดในตารางที่ ก.1 ทุกข้อ จึงจะถือว่าถู่มืออย่างรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้

ภาคผนวก ข.

ข้อเสนอแนะ

- ข.1 สีที่ใช้ทำถุงมือยาง
ต้องไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้
ผู้ทำต้องแสดงข้อมูลสนับสนุนเมื่อผู้ซื้อร้องขอ
-